

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 8Csp/21/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119332289
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivana Jaďuďová
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2021:6119332289.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno v konaní pred sudkyňou JUDr. Ivanou Jaďuďovou v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., IČO: 31 575 951, so sídlom Hodžova 11, 01 011 Žilina, proti žalovanej: B. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XXX/X, XXX XX O. M., o zaplatenie 5 212,69 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalovanému sumu 4 011,85 eur, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 3 844,88 eur od 21.06.2019 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobca má nárok voči žalovanej na náhradu trov konania vo výške 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručенou súdu dňa 16.7.2019 domáhal uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť mu sumu istiny vo výške 5045,68 Eur, dlžného úroku z istiny vo výške 159,14 Eur do vyhlásenia splatnosti, zákonným úrokom z omeškania vo výške 2,93 Eur, poplatok za poistenie 4,95 Eur a zákonný úrok 5 % ročne zo sumy 5212,69 Eur od 21.6.2019 do zaplatenia a trovy konania. Žalobu odôvodnil skutkovým tvrdením, že so žalovanou dňa 19.12.2014 uzatvoril úverovú zmluvu č. 000000000180002, na základe ktorej poskytol žalovanej spotrebiteľský úver vo výške 7000,- Eur. Tento sa žalovaná zaviazala splácať v pravidelných mesačných splátkach po 100,71 Eur počas 120 mesiacov. Keďže po čerpaní úveru žalovaná porušila svoje zmluvné povinnosti, poskytnutý úver riadne a včas nesplácala, ku dňu 20.6.2019 vyhlásil právny predchodca žalobcu poskytnutý úver za predčasne splatný vo výške 5302,69 Eur.

2. Dňa 5.8.2019 bol vydaný platobný rozkaz sp. zn. 8Up/841/2019 v upomínacom konaní, ktorým bolo žalobe v celom rozsahu vyhovené. Proti tomuto platobnému rozkazu podala žalovaná odpor s tým, že má za to, že pri zosplatnení nebol dodržaný postup podľa § 53 ods. 9 OZ, teda namietala doručenie výzvy pred zosplatnením, namietala aj výšku pohľadávky - istiny, lebo pravidelne mesačne splácala sumu 103 Eur + poplatok za vedenie účtu až do apríla 2019.

3. Vo veci bolo rozhodnuté rozsudkom sp.zn. 8Csp/21/2020-118 zo dňa 3.6.2020, ktorým žalovanú zaviazal žalobcovi zaplatiť sumu 1200,84 Eur, úrok z omeškania 5% ročne zo sumy 1200,84 Eur od 21.6.2019 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku súd žalobu zamietol. Proti tomuto rozsudku podali odvolanie obe strany sporu. Krajský súd v Nitre uznesením sp.zn. 8CoCsp/36/2020-168 zo dňa 10.12.2020 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej lehote na plnenie prisúdenej sumy 1200,84 Eur spolu s úrokom z omeškania potvrdil. V zamietajúcej časti a v časti o náhrade trov konania napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil na ďalšie konanie. Uviedol, že žalovaná pred súdom prvej inštancie povolenie splátok nežiadala a rozsudok nedáva odpovede na právne významné skutočnosti pre rozhodnutie.

4. Žalovaná sa na pojednávanie nedostavila, svoju neúčasť ospravedlnila s odôvodnením zhoršenia jej zdravotného stavu, ale nežiadala pojednávanie odročiť. Žalobca sa na pojednávanie nedostavil, svoju neúčasť ospravedlnil, pojednávanie nežiadal odročiť.

5. Súd po oboznámení sa s obsahom žalobcom predložených listinných dôkazných prostriedkov, a to zmluvou o úvere, obchodnými podmienkami, všeobecnými obchodnými podmienkami, výzvou na úhradu spolu s doručenkou, výpisom z úverového účtu, ostatnými listinnými dôkazmi ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci:

6. Dňa 19.12.2014 uzatvorili strany sporu úverovú zmluvu č. 0000000000180002. Na základe tejto zmluvy žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 7000 Eur. Tento úver sa žalovaná zaviazala splácať v 120-tich mesačných splátkach po 100,71 Eur v období od 19.1.2015 do 18.12.2024. Úroková sadzba bola v zmluve dojednaná vo výške 11,90 % ročne, pričom RPMN bola v zmluve ustálená vo výške 14,22 % pri priemernej RPMN vo výške 11,25 %. Celková výška nákladov spotrebiteľa bola 12435,20 Eur. Dátum konečnej splatnosti úveru bol stanovený na deň 18.12.2024. Žalovaná zmluvné povinnosti vyplývajúce jej z úverovej zmluvy riadne neplnila, preto právny predchodca žalobcu využil svoje právo v zmysle zmluvy o úvere o obchodných podmienok a ku dňu 20.6.2019 vyhlásil svoju pohľadávku titulom úveru za splatnú (list zo dňa 20.6.2019). Sama žalovaná v liste uvádza, že žije a pracuje v Nemecku - dôkaz o tom, že poskytla žalobcovi adresu na doručovanie odlišnú od trvalého bydliska nepreukázala. Žalobca svoju pohľadávku ku dňu predčasného zosplatnenia úveru vyčíslil na sumu vo výške 5302,69 Eur. Žalovaná dlžnú sumu titulom predčasne zosplatneného úveru neuhradila. Z predloženého výpisu z úverového účtu mal súd preukázané realizované transakcie na tomto účte.

7. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 52 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právnej vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

8. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a), b) citovaného zákona, na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,

b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z., zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

9. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

10. Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

11. Predmetom konania v tejto veci bol záväzok žalovanej, ktorý vznikol z úverovej zmluvy. I keď sporná zmluva predstavuje tzv. absolútny obchodný záväzkový vzťah (§ 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka) predmetná zmluva je súčasne spotrebiteľskou zmluvou a na žalovaného je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri jej uzavieraní nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, teda na právny vzťah založený zmluvou o úvere je potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka), a to cez odkaz podľa ustanovenia § 1 ods. 2 druhá veta Obchodného zákonníka. Podľa názoru súdu uvedený záver vyplýva zo skutočnosti, že tzv. spotrebiteľské zmluvy (i keď sú upravené v Občianskom zákonníku) nepredstavujú osobitný zmluvný typ aplikovateľný len na občianskoprávne vzťahy, naopak príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka je potrebné aplikovať na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ bez ohľadu na to, či ide o občianskoprávny alebo obchodnoprávny vzťah (vyplýva to najmä z toho, že ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách sú systematicky zaradené vo všeobecnej časti Občianskeho zákonníka a teda nepredstavujú osobitný zmluvný typ zo záväzkovej časti). Preto na právny vzťah založený zmluvou o úvere aplikoval súd ustanovenia Obchodného zákonníka (čo sa týka konkrétnych práv a povinností) ako aj ustanovenia

Občianskeho zákonníka (týkajúce sa spotrebiteľa a spotrebiteľských zmlúv). V tejto súvislosti súd upriamuje pozornosť na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 21.4.2015 (sp. zn. 3MCdo/14/2014), podľa ktorého ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa na právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou.

12. V prejednávanej veci súd vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že zmluva obsahuje všetky zákonom stanovené náležitosti, ide o platný právny úkon. K vyhláseniu predčasnej splatnosti došlo platne, žalobca dodržal postup podľa § 53 ods. 9 Obč. zák. (čl. 51, doručienka čl. 82) a výzva na predčasné splatenie (čl. 52) bola žalovanej riadne doručená (čl. 81- prevzala splnomocnená osoba). Celkové náklady v zmluve sú správne vyčíslené ($120 \times 100,71 + 350 = 12435,20$) RPMN je tiež správne vyčíslené (pri výpočte RPMN sa zohľadňuje suma splátky, počet splátok, poplatok za poskytnutie úveru, dátum poskytnutia úveru a dátum splátky).

Žalovaná v priebehu konania žiadala odklad splátok o 1 rok, túto žiadosť však nijako nezdôvodnila a nepreukázala, že jej pomery neumožňujú úhradu dlžnej sumy v lehote podľa § 232 ods. 3 CSP. Žiadny dôkaz o príjmoch ako aj výdavkoch nepredložila, taktiež o svojich majetkových pomeroch.

Podľa § 53 ods. 9 Obč. zák. ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorá sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so splatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva.

Podľa § 565 Obč. zák., ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky.

Žalovaná sa dostala do omeškania s riadnou úhradou splátky v januári 2019 a vo februári 2019, tieto uhradila až v marci 2019, splátka za marec 2019 nebola uhradená riadne a včas (vo výške 100,71 Eur dňa 18.3.2019). Na omeškanie s úhradou bola upozornená, naposledy výzvou zo dňa 17.4.2019 (na čl. 51). Predčasná splatnosť bola uplatnená k 20.6.2019 (viac ako 3 mesiace po omeškaní s riadnou úhradou splátky dňa 18.3.2019 a po uplynutí viac ako 15 dní po doručení výzvy na čl. 51).

13. Súd považoval teda za dôvodnú žalobu. V časti o zaplatenie istiny 1200,84 Eur sa vec stala právoplatnou a teda bolo potrebné rozhodnúť o zvyšku žaloby, preto s poukazom na vyššie uvedené súd rozhodol tak, že žalobe vyhovel a v poradí druhým rozsudkom zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 4011,85 Eur, taktiež súd priznal aj úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3844,88 Eur ($5045,68$ mínus $1200,84$ - priznané prvým rozsudkom) od 21.6.2019 do zaplatenia. Žalobcom uplatnený úrok z omeškania je v súlade s § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.

14. Podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 CSP a keďže žalovaná mala v merite veci plný úspech, súd jej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

15. O výške náhrady trov konania rozhodne súd obsadený súdnym úradníkom samostatným uznesením v zmysle ustanovenia § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Komárno v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozsudku vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak žalovaný nespĺní povinnosť uloženú mu týmto rozhodnutím, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.